

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/82/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012201050
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012201050.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. - J., C. XX, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku priznaného podľa zákona o sociálnom zabezpečení a o zániku nároku na invalidný dôchodok priznaný podľa zákona o sociálnom poistení, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/248/2012-26 zo dňa 5. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd/248/2012-26 zo dňa 5. septembra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 2. júla 2012, ktorým odporkyňa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie sumy čiastočného invalidného dôchodku (považovaného za invalidný dôchodok) priznaného podľa zákona o sociálnom zabezpečení. Konštatovala, že navrhovateľovi vznikol od 6. mája 2009 nárok na invalidný dôchodok podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vo výške 166,50 € mesačne a zároveň s poukazom na ust. § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení rozhodla o vyplácaní invalidného dôchodku priznaného podľa zákona o sociálnom zabezpečení vo výške 184,60 € mesačne s tým, že dňom priznania nároku na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení zanikol nárok na jeho výplatu, pretože jeho suma nepresiahla sumu doteraz vyplácaného čiastočného invalidného dôchodku. Podľa kritérií a právnej úpravy daných zákonov o sociálnom zabezpečení bola jeho žiadosť o zvýšenie sumy vyplácaného čiastočného invalidného dôchodku (ktorý sa považuje za invalidný dôchodok) zamietnutá, pretože na základe aktuálnych zdravotných ťažkostí navrhovateľa bolo konštatované naďalej

trvanie čiastočnej invalidity s tým, že nedošlo k takému zhoršeniu jeho zdravotného stavu, ktoré by podmieňovalo invaliditu. Odporkyňa podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení porovnala výšku novo priznaného invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení s výškou doteraz vyplácaného čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení a po zistení, že suma predtým priznaného čiastočného invalidného dôchodku presiahla v čase priznania invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení jeho sumu, rozhodla o vyplácaní vyššej dôchodkovej dávky s tým, že nárok na výplatu nižšej dôchodkovej dávky zaniká.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne i konanie, ktoré mu predchádzalo v súlade s ust. § 250l O.s.p., vypočul odporkyňu, oboznámil sa so žiadosťou navrhovateľa o zvýšenie vyplácanej dôchodkovej dávky, s jeho zdravotnou dokumentáciou, s lekárskymi správami posudkových lekárov resp. posudkových komisií, ktoré posudzovali zdravotný stav navrhovateľa v čase vzniku invalidity, čiastočnej invalidity i pri aktuálnom posudzovaní jeho zdravotného stavu, s evidenčnými podkladmi relevantnými pre výpočet invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení a dospel k presvedčeniu, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vydané v súlade so zákonom, a preto ho v zmysle § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Po citácii relevantných právnych predpisov (§ 29 ods. 3 a § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, § 112 ods. 4, § 70 ods. 1 a § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení), krajský súd v rozsudku uviedol, že navrhovateľ bol uznaný invalidným podľa § 29 ods. 2 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení s počiatkom od 10. februára 1992 na základe svojej žiadosti o priznanie invalidného dôchodku z 10. februára 1992. Za invalidného bol uznaný pre stav po zlomenine thybie intracondilickej dislokovanej, riešenej osteosyntézou vpravo, v tom čase v liečbe. Dňom 29. marca 1994 došlo k zmene jeho invalidity na invaliditu čiastočnú, pretože pri kontrolnej lekárskej prehliadke bolo konštatované, že je schopný vykonávať práce so šetrením dolnej končatiny, mohol vykonávať aj pôvodné stolárske práce za uľahčených pracovných podmienok bez nosenia a dvíhania ťažkých predmetov. V súlade s priznaným stupňom invalidity mu bol odporkyňou vyplácaný invalidný, neskôr čiastočný invalidný dôchodok.

Ako ďalej uviedol krajský súd, navrhovateľ žiadal odporkyňu o zvýšenie čiastočného invalidného dôchodku, resp. priznanie invalidného dôchodku žiadosťami z 29. júna 2007 aj zo 6. mája 2009. Ani jednej z nich nebolo vyhovené s tým, že naďalej trvá jeho čiastočná invalidita podľa kritérií daných zákonom o sociálnom zabezpečení, čo bolo potvrdené aj v nadväzujúcich preskúmovacích konaniach krajského súdu.

Krajský súd uviedol, že aktuálne posudzovala odporkyňa zdravotný stav navrhovateľa na základe jeho žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku z 25. mája 2012, v ktorej tvrdil, že sa jeho zdravotný stav zhoršil. Posudkový lekár pobočky Sociálnej poisťovne so sídlom vo Zvolene posúdil zdravotný stav navrhovateľa jednak podľa kritérií daných zákonom o sociálnom zabezpečení aj podľa kritérií daných zákonom o sociálnom poistení a v posudku z 30. mája 2012 konštatoval trvanie čiastočnej invalidity navrhovateľa naďalej podľa § 37 ods. 3 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení s tým, že jeho telesné alebo duševné schopnosti pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dosahujú polovicu schopností na výkon sústavného zamestnania u zdravých občanov. Zároveň konštatoval vznik jeho invalidity podľa zákona o sociálnom poistení so 60%-ným poklesom jeho pracovnej schopnosti od 6. mája 2009. 50%ami bolo v zmysle kapitoly XV., odd. G, pol. 47, písm. c/ prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení zohľadnené ochorenie podporného a pohybového aparátu, uvoľnenie väzivového aparátu kolena, nestabilné koleno s pretrvávajúcou instabilitou aj pri používaní ortéz a uvedené percento bolo navýšené o ďalších 10% pre degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia, so slabosťou svalového korzetu a obmedzením pohybu v postihnutom úseku v zmysle kapitoly XV., odd. E, pol. 3, písm. b/ cit. prílohy. V posudku bolo uvedené, že navrhovateľ bol v minulosti opakovane posudzovaný pre postihnutie pravého kolenného zhybu s rozvojom ťažkej poúrazovej artrózy s postihnutím väzov. Pri uvedenom zdravotnom postihnutí má naďalej obmedzené možnosti pracovného uplatnenia a to na úroveň čiastočnej invalidity. Podľa zákona o sociálnom poistení posudkovo vyhodnotil postihnutie kolena a chrbtice, ktoré sú datované od roku 2009, kedy došlo k zhoršeniu klinických príznakov. Pokles jeho pracovnej schopnosti

vyjadril podľa zákonných možností na hornej hranici možného percentuálneho rozpätia. Svoje posudkové stanovisko nezmenil ani po podaní opravného prostriedku a uvedené posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa sa stalo podkladom pre vydanie rozhodnutia odporkyne z 28. júna 2012, ktorým bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok od 6. mája 2009 vo výške 166,50 € mesačne, zvýšený o od 1. januára 2012 na 180,50 € mesačne postupom vyplývajúcim zo zákona o sociálnom poistení. Zároveň bolo rozhodnutím odporkyne z 2. júna 2012, preskúmaným v tomto konaní, rozhodnuté o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku priznaného podľa zákona o sociálnom zabezpečení a o jeho ďalšom vyplácaní, pretože jeho suma presiahla sumu invalidného dôchodku priznaného podľa zákona o sociálnom poistení.

Krajský súd poukázal na to, že keďže navrhovateľovi nebolo na pobočke Sociálnej poisťovne vyhovené v zmysle zvýšenia sumy vyplácaného invalidného dôchodku, zaoberal sa posúdením jeho zdravotného stavu aj posudkový lekár ústredia Sociálnej poisťovne, pracovisko v Banskej Bystrici. V posudku z 25. marca 2012 dospel k rovnakému posudkovému záveru ako prvoposudzovateľ vo všetkých jeho častiach. V posudku uviedol, že pohybové ťažkosti navrhovateľa sú zhodnotené maximálne. Následkom prekonanej triestivej zlomeniny pravého kolena s postupným rozvojom artrózy na úrovni ťažkého stupňa, preukázaným RTG vyšetrením, avšak bez významnejšieho funkčného obmedzenia pri zohnutí do 90° a úplnom vystretí, so sprievodnou deformitou a svalovým úbytkom na postihnutej končatine zodpovedá pokles jeho pracovného potenciálu naďalej čiastočnej invalidite a 50%-nej miere jeho zníženej pracovnej schopnosti podľa zákona o sociálnom poistení. Navýšením tohto percenta o ďalších 10% boli posudkovo zohľadnené bolesti chrbtice. Jednotlivo ani v spojení nie sú tieto zdravotné ťažkosti navrhovateľa takého charakteru, aby znížovali jeho pracovný potenciál až na úroveň invalidity. Nevyžadujú pravidelnú odbornú liečbu (posledné neurologické vyšetrenie z roku 2009) a ortopedickým nálezom bola preukázaná porucha dynamiky, avšak bez koreňového dráždenia, čo bolo zistené aj klinickým vyšetrením navrhovateľa posudkovým lekárom. Jeho posudkové stanovisko nezmenilo ani dodatočne posudkovo vyhodnotené neurologické vyšetrenie z 22. novembra 2012, ktoré u navrhovateľa potvrdilo poruchu statodynamiky chrbtice, avšak bez ovplyvnenia chôdze, s obmedzeným predklonom aj záklonom, ale bez svalovej asymetrie, či sfinkterových porúch.

Taktiež krajský súd po oboznámení sa so zdravotnou dokumentáciou navrhovateľa a lekáorskými správami posudkových lekárov pobočky i ústredia Sociálnej poisťovne dospel k presvedčeniu, že záver o trvaní čiastočnej invalidity navrhovateľa podľa kritérií daných zákonom o sociálnom zabezpečení ako aj záver o poklese jeho pracovnej schopnosti na úrovni 60% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou prijali posudkoví lekári na podklade potrebných odborných nálezov, ktoré zobrali do úvahy komplexne a bez rozporov. Ich posudkové stanovisko bolo podrobne, vecne a logicky zdôvodnené v súlade s objektívnymi vyšetreniami preukázanými zdravotnými ťažkosťami navrhovateľa a v rámci možností daných platnou právnou úpravou. Krajský súd nezistil žiadnu takú skutočnosť, ktorá by závery posudkových lekárov spochybnila, preto si ich osvojil a pri posudzovaní vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia z nich vychádzal.

S ohľadom na vyššie uvedené konštatoval, že konanie odporkyne, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia bolo realizované v súlade so zákonom a zákonné a vecne správne bolo i napadnuté rozhodnutie. Správny orgán postupoval správne, keď na základe žiadosti navrhovateľa o zvýšenie sumy vyplácanej dôchodkovej dávky posudzoval jeho zdravotný stav podľa kritérií daných zákonom o sociálnom zabezpečení aj zákonom o sociálnom poistení, pretože za čiastočne invalidného bol uznaný podľa zákona o sociálnom zabezpečení, zároveň mu však vznikol nárok aj na posúdenie zdravotného stavu podľa zákona o sociálnom poistení, pretože o zvýšenie dôchodkovej dávky požiadal za účinnosti tohto zákona. Keďže odbornými lekáorskými nálezmi, tak ako boli zhrnuté v lekáorských správach a vyhodnotené v posudkoch posudkových lekárov, nebolo preukázané také zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľa, ktoré by podľa medicínskych a zákonných kritérií daných zákonom o sociálnom zabezpečení završovalo invaliditu, správne bolo konštatované, že invalidita navrhovateľa podľa zákona o sociálnom zabezpečení nevznikla a navrhovateľ je naďalej čiastočne invalidný. S ohľadom na právnú úpravu danú zákonom o sociálnom poistení bolo pri posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa podľa kritérií daných týmto zákonom správne určené jeho rozhodujúce zdravotné

postihnutie, za ktoré bolo označené ochorenie pohybovo-oporného aparátu, nestabilné koleno s pretrvávajúcou instabilitou aj pri používaní ortéz, pre ktoré mu bol priznaný pokles pracovnej schopnosti na hornej hranici možného percentuálneho rozpätia, 50%-tami. Správne bola využitá možnosť navýšenia tohto percenta o ďalších maximálne možných 10% pre degeneratívne zmeny na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia a so slabosťou svalového korzetu a obmedzením pohybu v postihnutom úseku, pretože uvedené zdravotné postihnutie malo tiež zákonom predpokladaný vplyv na jeho pracovnú schopnosť a znižovalo jeho pracovný potenciál. Správne mu bol po vzniku invalidity podľa kritérií daných zákonom o sociálnom poistení priznaný invalidný dôchodok výpočtom predpokladaným týmto zákonom a po zistení, že jeho suma ku dňu vzniku nároku naň nepresiahla sumu doposiaľ vyplácaného čiastočného invalidného dôchodku, správne aplikovala ust. § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení a správne rozhodla o trvajúcej výplate čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľovi, pretože jeho suma je vyššia, než suma novopriznaného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení. Nárok na nižšiu dôchodkovú dávku mu zanikol. Samotný výpočet sumy invalidného dôchodku určeného postupom podľa zákona o sociálnom poistení nebol navrhovateľom namietaný. Bol konkretizovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a krajský súd naň v podrobnostiach poukazuje, pretože boli správne aplikované príslušné právne normy pri výpočte priznaného invalidného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení a zistené východzie údaje, t.j. obdobie dôchodkového poistenia, osobné mzdové body dosiahnuté v rozhodujúcom období, či aktuálna dôchodková hodnota boli správne zistené a matematicky započítané. Uvedený krajský súd zistil po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, v ktorom sú obsiahnuté prvotné doklady preukazujúce obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa a zárobky, ktoré dosiahol v rozhodujúcom období.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie.

Nesúhlasil s rozhodnutím odporkyne. Poukázal na to, že už v roku 1994 mu bol neprávom odobratý invalidný dôchodok. Na uvedenú skutočnosť ihneď upozorňoval sociálnu poisťovňu. Chirurg mu pritom povedal, že mu neprávom odobrali invalidný dôchodok, nakoľko keď pozeral snímky zistil, že všetky kĺby má v zlom stave.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené.

Posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili.

Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len subjektívnym presvedčením navrhovateľa, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v správnom konaní.

Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené vyšetrovaniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p., napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 112 ods. 4 zákona o sociálnom poistení výplata dávka sa zastaví, uvoľní alebo sa dávka vypláca v nižšej sume alebo vo vyššej sume, ak sa zmenia skutočnosti, rozhodujúce na nárok na výplatu dávky.

Podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení ak poistenec, ktorému bolo preskúmané trvanie

invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 má nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 a súčasne má nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004, vypláca sa invalidný dôchodok, ktorý je vyšší. Dňom úpravy výplaty invalidných dôchodkov pre súbeh nárokov na ich výplatu zaniká nárok na invalidný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení podmienený predovšetkým invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec má pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav zníženú pracovnú schopnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou o viac ako o 40%. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí, pre ktoré možno priznané percento zníženej pracovnej schopnosti poistenca zvýšiť najviac o 10% (§ 71 ods. 1, 6, 8 cit. zákona).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Predmetom súdneho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo dňa 2. júla 2012, č. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa zákona o sociálnom poistení zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie sumy čiastočného invalidného dôchodku (považovaného za invalidný dôchodok) priznaného podľa zákona o sociálnom zabezpečení.

Je zrejmé, že navrhovateľovi vznikol nárok na invalidný dôchodok od 6. mája 2009 podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení vo výške 166,50 € mesačne a zároveň s poukazom na ust. § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení odporkyňa rozhodla o vyplácaní invalidného dôchodku v sume 184, 60 € mesačne priznaného podľa zákona o sociálnom zabezpečení s tým, že dňom priznania nároku na invalidný dôchodok podľa zákona o sociálnom poistení zanikol nárok na jeho výplatu, pretože jeho suma nepresiahla sumu doteraz vyplácaného čiastočného invalidného dôchodku.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcim určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a preto mu nárok na zvýšenie sumy invalidného dôchodku nevznikol.

V konaní súdu taktiež odvolací súd nezistil žiadne nesprávnosti, na ktoré navrhovateľ poukazoval vo svojom odvolaní.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa a k jeho zhoršeniu, môže navrhovateľ opätovne požiadať o zvýšenie sumy invalidného dôchodku a o nové preskúmanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov nepatrí zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.